

Af Cyril Malka
psykoanalytiker
(U.E.R. Sciences Humaines
Clinique, Paris)

Når man ikke må stemme

Der er religiøse overbevisninger, hvor man ikke må stemme til valgene, da man allerede har valgt sin religion engang, men skal vi acceptere det, spørger dagens kronikør

Vi har netop været til valg. Og vi kan regne med en mindre valgdeltagelse end til vores kommunale og folketingsvalg, som sædvanligt. Danskerne har det stadig sværere ved at forholde sig til EU-parlamentet, end de har ved at forholde sig til Folketinget. Det er ligesom, det er lidt langt væk fra os.

Med mindre der tale om at stemme ja eller nej, er vi altså ikke vildt interesseret. Og det her ja-nej er de altså også færdige med at spørge os om, så det sjove er væk.

Men nogle tal forsvinder fra statistikken. Næmlig de, som aldrig har været henne og stemme. Jehovas Vidner har rent faktisk forbud imod at stemme.

Det er sådan, at ifølge dem »har man stemt en gang«, nemlig på Jehova, og det valg gælder en gang for alle. At stemme er at sætte sin lid til menneskeskabte løsninger.

Vagtårnsselskabet har sin egen logik: Satan er modstander af Gud, Satan tilbød Jesus (i ørkenen) al verdens rigdom, og det ville han ikke have kunnet, med mindre »al verdens rigdom tilhørte ham«. Verden er dermed en del af Satan, og samtlige løsninger uden om Vagtårnsselskabets godkendte (fra deres eget blad) er altså af Satan.

En idé om, at vi kan regere os selv, styre os selv og verden på retfærdig eller fornuftig vis, er kun et spil, udspillet af Satan til at få os til at fjerne os fra den ene sande tro: Vagtårnsselskabets! Og vi, stakler, hopper på den.

Det værste tænkelige p.t. er jo FN. Dette er Satans eget værk (det og den katolske Kirke), og enhver tilknytning til sådanne djævelskaber er falsk religion, og altså strafbar. Man kan ikke være på begge sider på en gang, både Satans og Jehovas. Man er nødt til at vælge imellem Gud og menneskene.

At stemme er det samme som at sætte sit kryds ved menneskenes løsninger, og det er falsk lære og strafbart. Jehovas Vidnerne i en del lande er endda blevet forfulgt på grund af dette af Vagtårnsselskabet opførte punkt.

Men det, at Jehova-vidnerne egentligt har et stående forbud imod at udføre deres borgerpligt, bliver ikke bemærket af de fleste. Vi har, her i landet, småt 30.000 mennesker, som ikke går og stemmer, fordi »de har valgt én gang« og den ene gang kan ikke tilbagekaldes, med mindre man er parat til at stå ansigt til ansigt med en udstødelse og dermed miste hele sit netværk, familie og venner.

Det er egentligt utroligt, at en grundlovssikret ret kan forbydes af en sekt, uden at nogen reagerer på det. Er det ikke temmelig nedbrydende for et samfund, hvis man opdrager børn (som børn af Jehovas Vidner) i læren om, at samfundet er farligt, dømt til døden, og at vores demokratiske mekanismer er af det onde? Og at det, at udføre sin pligt som borger, er forbundet med streng straf?

Jo, vi har alle trosfrihed, og det må vi blive ved med at have, men er der her tale om tro? Kan man gemme sig bag en religiøs facade og hermed udføre samfundsnedbrydende virksomhed?

Vores fremtid ligger i de unge. Det er

korrekt, men lærer vi de unge at være danske? Nej, jeg taler ikke her om de røde-hvide-ole-olé, eller om de ekstremistiske orienterede synspunkter eller stoltheden over smørrebrød og frikadeller i kolonihaven og sejle-op-ad-åen.

Det er ikke det, jeg mener, men kort og godt: Være en borger? Lærer man børn i skolen, hvorfor det er en god idé at smutte forbi den gamle nabo og hilse på? Lærer man børn i skolen, at man flytter sig for de ældre på fortovet? Lærer man børn, hvordan vores samfund er opbygget? Hvad er grundloven? Hvad betyder det at stemme? Hvor meget har det kostet at få den ret, og hvorfor har man pligt til at benytte sig af den?

Egentligt har jeg kun set lidt til disse ting, og det var på gymnasiet. Hvordan tror man, at børn lærer at blive en borger? At tænke på det fælles ansvar? Dette er noget, der bygges op.

Jeg kan huske, at da jeg gik i skole. Det var i Frankrig, og nej, det er ikke så frygteligt længe siden, der havde man noget, der hed »moral«. Det fik man fra 1. klasse, og det var en time om ugen. Der lærte man egentligt, hvordan man skulle opføre sig i bestemte situationer, hvad man sagde og ikke sagde, gjorde og ikke gjorde. Og fra 6. klasse fik man lært 1 eller 2 timer om ugen om det legislative system, hvordan landets politik var skruet sammen, hvorfor og hvordan. Selv om jeg nu bor i Danmark og har boet i Danmark flere år end i Frankrig, så tænker jeg stadig på disse ting. Jeg ser det som dårlig etik ikke at gå og stemme. Mener man, at politikerne er idioter, så skal man ud og stemme alligevel. Gå ud og stem blankt!

Jeg er overbevist om, at politikere vil også tage det meget mere alvorligt, hvis der kommer 30 procent blanke stemmesedler, frem for en stemmeprocent på 70 pct. Det første betyder: Jeg vil gerne stemme, jeg synes, det er vigtigt at stemme, jeg udfører min pligt. Desværre er der ingen af jer, jeg tør betro mit lands fremtid til.

At være dansk, at være dansk statsborger, er en forpligtelse over for alle, for andre som for selve landet, og man når ikke mange steder ved at blive med hænderne i lommen og se på livet gå sin vej.

Og derfor vil det også være et meget vigtigt punkt i alt det her at se lidt mere på den verden, vi lever i.

Mange unge ser ud til at være ligeglade. De ser ikke ud til at gå imod et mål, men giver vi dem et? Hvordan opfører vi os selv? Til dagligt? I trafikken? Hvor meget bliver der gjort i skolen for det?

Hånden på hjertet; det ser ikke for godt ud, vel? Hvad sker der så, når en sekt som Jehovas Vidner kommer på scenen? De har et klart defineret mål, retnings-

linjer, sammenhold, regler, som er klare og tydelige, og så føler man sig som noget.

Men i stedet for at føle sig som borger i Danmark, er man blevet et medlem af et amerikansk multinationalt selskab, og Danmark har tabt endnu en borger.

Vil vi have en løsning på sektproblematikken, er det på tide at få hænderne op ad lommen og begynde at tage det mere alvorligt, end vi gør, for vores samfund kan ikke blive ved med at bære, at borgerne forsvinder ind i en samfundsfjendsk organisation.

Vagtårnsselskabet opfører sig samfundsfjendsk, når den forhindrer sine medlemmer i at stemme, når den forhindrer sine medlemmer i at få et afbalanceret forhold til den verden, de lever i, når den overskrider menneskerettigheder ved at fratage folk i organisationen de mest basale rettigheder, som andre har kæmpet for i flere generationer.

Husk, at Vagtårnsselskabet består af meget mere end voksne, men også af børn, mange af dem, som vokser op med det syn på Danmark, at vi er del af en verden i fortabelse, at man ikke må stemme eller på nogen måde være del af det samfund, de bevæger sig i. I stedet for at gå på klappjagt efter et par mørklødede indvandrere, burde man vende øjnene indad og se på de småt 30.000 iblandt os, som går fra dør til dør og udspreder deres budskab.

Temaldag i morgen på DR2 går tæt på Scientology, både internationalt og i Danmark.